Արդ 'ի սոյն ժամանակի նեղեալ միաբանից 'ի բռնութենէ այլազգեաց, վասն գերեզմանատանն որ ասի՝ Ճանէր. և Արարացիք կոչեն զայն Աղա Բաա և կամ Աղա Սաա. իսկ Մեսրովպ եպիսկոպոս իբրև ոչ կարաց վճարել ինչ յԵրուսաղէմ, և ցածուցանել զցասումն այլազգեաց, հարկադրեալ էջ յԵգիպտոս, և բազմութեամբ ժողովրդոց յանդիման եղև Մէլիք Աշրաֆ Սէյֆի Սուլթանին, առաջի եդեալ նմա զհին հրովարտակս. զտառապանս և զգրկանս ազգին իւրոյ, զոր կրէին յայլազգեաց Երուսաղէմի սակս գերեզմանատանն այնորիկ. ապա խնդրեաց բառնալ զնեղութիւնս նոցա, և թոյլ տալ հանգիստ վարել զկեանս յաշխարհին յայնմիկ, և առանց տուգանաց խաղաղութեամբ թաղել զմեռեալս իւրեանց։ Իսկ Սուլթանն կատարեաց զխնդիր նորա տալով հրովարտակ, և պատուիրելով մի և մի իւիք բռնանալ 'ի վերայ եպիսկոպոսին և միաբանից նորա, զի վարեսցին ըստ վաղեմի սովորութեան իւրեանց, ٨٠٥ (1402)։

Արտաքոյ քաղաքին Երուսաղէմի յաջակողմն ճանապարհին Բեթղեհէմի, էր յառաջագոյն վանք և եկեղեցի յանուն Մարկոսի Աւետարանչի, և գիւղ փոքրիկ. Մէլիք Ազիզ որդի Սալահատինի առեալ զայն 'ի ձեռաց քրիստոնէից, ետ այլազգւոյ ուրումն Շէյխ Ահմէտ Ապի Թոռ կոչեցեալ 'ի ժառանգութիւն յորդւոց յորդի. 'ի թուին Հիճրէթի ٥٩٤ (1198)։ Եւ յետ մեռանելոյ նորա թաղեցաւ անդ. և յայնմհետէ կոչեցաւ տեղին իբր ուխտատեղի այլազգեաց. այժմ աւերակ, և երևի խափանեալ շինուած ինչ 'ի վերայ գերեզմանի նորին։ Իսկ միաբանք Յունաց ասեն զտեղւոջէն զայնմանէ լինիլ վանք յառաջագոյն 'ի ձեռս Յունաց, ուր թաղեալ է Մոդեստոս երեց տեղապահ Զաքարիա Պատրիարքի գերելոյ 'ի Պարսից, որ և դասեալ են 'ի կարգս տօնելի սրբոց։ Իսկ գերեզմանատեղին Հայոց՝ զոր գրեցաք, է 'ի ձախակողմն սորին դէպ յարևելս, համարեալ է իբր կալուած (վագֆ), որոյ վասն Հայք կրեցին և կրեն նեղութիւնս մինչև ցայսօր։

Ի սաստկանալ բռնութեանց հարկահանացն Եգիպտացւոց, որոց գլխաւորն էր Սիւլէյման Իպն Աշրաֆ. զի պահանջէին հարկս նաև յուխտաւորաց։ Իսկ Սարգիս եպիս-